

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

На даний момент в Україні проблемам розвитку інноваційно-орієнтованих підприємств приділяється значна увага. Інноваційна політика промислового підприємства має на меті підвищення показників діяльності компанії за рахунок впровадження новітніх технологій та методів управління підприємствами.

Перехід до інноваційної моделі розвитку зумовлює створення оптимальних умов для запровадження інновацій. Усе більший розвиток різнобічних галузей економіки зумовлює актуалізацію питань управління інноваційною діяльністю на всіх ланках управління економікою. Особливу актуалізацію дане направлення набуває у сфері менеджменту промислових підприємств, як головної ланки світової економіки.

Як показує світовий досвід, досягнення поставленої мети неможливо без формування і функціонування в рамках підприємства відповідного механізму, що дозволяє проводити роботу з управління його потенціалом. Однією із найважливіших складових формування потенціалу інноваційно-орієнтованих є його ресурсна складова. Значимість цієї складової обумовлена тим, що вона приймає безпосередню участь у формуванні основних конкурентних переваг підприємств і економіки держави в цілому.

Складність із впровадженням даних процесів зумовлена із нестабільним як ніколи політичним, економічним становищем країни, відсутністю певних дій з боку самих підприємств, більшість з яких не мають власної системи управління інноваційною діяльністю.

Проведений нами аналіз фахової економічної літератури показав, що публікації стосовно оцінювання ефективності управління ресурсним потенціалом промислових підприємств мають дискусійний характер, а методологія такого оцінювання залежить від авторських концепцій.

Діяльність будь-якого сучасного підприємства орієнтована на максимальне задоволення потреб населення, а це сприяє здійсненню соціального ефекту. В цей самий час робота підприємства в ринкових умовах орієнтується на отримання стабільно високого прибутку як єдиної довгострокової фінансової мети його функціонування – прояв

економічного ефекту, який досягається, в першу чергу, за рахунок використання наявних матеріально-технічної бази, а також трудових та фінансових ресурсів.

Найважливішими чинниками ефективності формування ресурсного потенціалу інноваційно-орієнтованих підприємств в даному випадку будуть виступати:

- оцінка ефективності використання матеріальних ресурсів;
- оцінка ефективності використання фінансових ресурсів;
- оцінка ефективності використання трудових ресурсів;
- оцінка ефективності використання інформаційних ресурсів.

При формуванні інноваційного потенціалу підприємства необхідно якісно оцінювати фінансову стійкість підприємства до інноваційного розвитку, на основі чого згодом формується напрям розвитку інноваційно-орієнтованого підприємства позицій сучасного і подальшого фінансового стану підприємства. Даний напрям дозволяє значною мірою оцінювати наявний ресурсний потенціал, що сприяє ефективній комерціалізації нових технологій. Значну роль при формуванні ресурсного потенціалу підприємства відіграє держава.

Промислові підприємства України як ніколи зараз потребують інноваційних рішень. Більшість підприємств держави відчують перепони при впровадженні інноваційно-орієнтованої політики у вигляді невідповідності наявних матеріальних ресурсів, нестачі фінансових ресурсів задля впровадженні інновацій, недостатньої професійної підготовки працівників та відсутності достатньої інформаційної складової.

Якісний аспект впровадженні ефективної інноваційно-орієнтованої політики є персонал підприємства. Актуальним постає питання незацікавленості управлінського персоналу у впровадженні інновацій. Винагорода за працю управлінців вищих ланок як правило не відповідає покладеним на них обов'язкам. Цей факт викликає їх незацікавленість у забезпеченні конкурентоздатності підприємства.

Ефективне управління інноваційним процесом є основою ведення успішної діяльності будь-якого підприємства. Необхідною умовою реалізації цього процесу є дотримання взаємодії ключових рівнів – державного, регіонального та виробничого.

Для забезпечення високої ефективності впровадження інноваційної політики важливу роль відіграє якісна методологія та новітні методики управління інноваційного потенціалу промислових підприємств на всіх етапах його формування. При цьому необхідно враховувати не тільки матеріальну, але й нематеріальну складову.